NN 36/2018 (18.4.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-303/17-7 od 25. siječnja 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višu sudsku savjetnicu Veseljku Kos, zapisničarku, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekoma d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa Irena Brezovečki dipl. iur., protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, koju zastupa predsjednik vijeća dr. sc. Dražen Lučić, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Sibinj, 108. brigade ZNG 6, Sibinj, koju zastupa načelnik općine, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i naknade za pravo puta, na sjednici održanoj 25. siječnja 2018.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

»Tužbeni zahtjev se usvaja.

Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti od 11. listopada 2017., klasa: UP/I-344-03/15-11/494, urbroj: 376-10-17-14.«

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika pod točkom I. utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na tim rješenjem navedenim česticama. Točkom II. je utvrđeno da elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu iz točke I. čini 5.753,29 m trase kabelske kanalizacije koja zauzima površinu5.753,29 m^2 te 8.166,77 m trase elektroničko komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničko komunikacijskih vodova koja zauzima površinu od 4.083,37 m^2 te 11 stupa i 11 prihvata. Točkom III. navedenog rješenja utvrđeno je da visina naknade za pravo puta na nekretnine navedene u točki I. rješenja koju je tužitelj obvezan plaćati Općini Sibinj iznosi 81.206,64 kune godišnje, a obveza plaćanja naknade teče od 27. listopada 2015.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje tuženikovog rješenja (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – »Narodne novine« 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u tužbi opisuje postupanje tuženika u vezi sa zahtjevom zainteresirane osobe kao vlasnika nekretnina za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu. Ističe da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo jer je prilikom određivanja trenutka od kada se računa obveza plaćanja naknade za pravo puta pogrešno priznao Općini Sibinj – zainteresiranoj osobi, pravo na naknadu za razdoblje od dana zaprimanja njezina zahtjeva.

Tužitelj se poziva na odredbu članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje u tekstu: ZEK) te na Pravilnik o potvrdi i naknadi za pravo puta. Navodi da je u trenutku pokretanja upravnog postupka na snazi je bio Stari pravilnik te da je neposredno prije donošenja rješenja, a tijekom trajanja upravnog postupka dana 30. rujna 2017. na snagu je stupio Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi (»Narodne novine« 95/17.). Tvrdi da Novi pravilnik koji u odnosu na Stari pravilnik u bitnom sadrži postupovnu odredbu prema kojoj tuženik više ne izdaje potvrdu o pravu puta u postupku vođenom na zahtjev vlasnika nekretnine, već samo u slučaju kada je taj postupak vođen na zahtjev infrastrukturnog operatora te materijalno pravnu odredbu prema kojoj se obveza plaćanja naknade računa za razdoblje od zaprimanja zahtjeva.

Tužitelj smatra da tuženik nije bio ovlašten primijeniti novu materijalno pravnu odredbu članka 5. stavka 4. Novog pravilnika koja nije bila na snazi u vrijeme pokretanja predmetnog upravnog postupka. Predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji i poništi osporavano rješenje.